

Alt det svineri

Nogle gange, så kunne Nisse-Taars blive så gal i skralden, at han var lige ved at eksplodere. Det skete f.eks. forleden dag, hvor han var gået en tur ned ad gaden og så, hvordan det flød med alt muligt skrald, som burde ligge i en skraldespand.

Der lå papir, dåser, plastikposer og andet skidt. Alle vegne!

- Det er noget svineri. Det må der gøres noget ved, tænkte han så højt, at også musene Vilfred og Valde hørte ham.

- Hvad er det, der må gøres noget ved. Og som er noget svineri? spurgte musene.

- I dag er det den 18. december, og der er mindre end én uge til juleaften. Vi kan da ikke være bekendt at lade alt det skrald ligge og flyde, når det er juleaften, forklarede Nisse-Taars.

Og så fandt de nogle store affaldssække frem og en samle-op-pind, så de ikke behøvede at røre ved de ting, der skulle samles op.

- Kom sagde Nisse-Taars - Vi skal have rengøringsveste på, så folk kan se, at vi hjælper med at samle noget af alt det affald op, som andre har smidt.

- Ih, sagde Vilfred, får vi så en præmie?

Og Valde svarede inden Nisse-Taars selv kunne svare: - Præmien består jo i, at vi får nogle pæne rene gader og stier at gå på. Det er godt for miljøet og for menneskene - og dermed også for nisser og mus som os, sagde Valde.

- Det er sjældent, at du rammer så meget rigtigt. Det er det klogeste, jeg længe har hørt fra din mund, Valde, sagde Nisse-Taars med et smil.

De tre små rengøringshelte traskede ned fra loftet, og så stod de ude på fortovet. Hvilken vej skulle de gå?

De besluttede sig for at gå venstre om - direkte ned ad den lange Skt. Knuds Vej - og inden længe havde de allerede fyldt den første affaldssæk, og Nisse-Taars var meget imponeret

over, hvor gode begge musene var til at samle skrald op.

Det er bare så flot og tænk, det kræver ikke særlig meget at rydde op efter sig. Et stykke nede ad vejen så de tre unge drenge komme gående. Den ene havde en pose chips i hånden, den anden en dåsesodavand og en tredje så ud til at hælde noget slik op fra en lille plastikpose.

Ham med chips-poseden smed posen på jorden og gik videre småsnakkende med de to andre.

Da drengen i midten havde trykket sin sodavand, smed han den tomme dåse fra sig ind i den nærmeste busk. Og slik-drengen var ikke et hak bedre. Han smed sin tomme slikpose lige bagud på jorden.

- Ih, altså, det er for galt, sagde Nisse-Taars - nu skal jeg lære sådan nogle unge lømler at opføre sig ordentligt.

Nisse-Taars nissehue er jo magisk, så med den på kan han enten forvand-

le sig til at blive lille bitte eller kæmpe kæmpestor, og han valgte at forvandle sig til en kæmpe stor nisse på mere end tre meters højde.

Han blev så høj, at drengene ikke kunne undgå at få øje på ham, og de stoppede op som havde de set et spøgelse her ved højlys dag.

Nå, sagde Nisse-Taars med dyb stemme, I går nok og sviner her i byen. Det kan vi ikke have!

Drengene så en smule bange ud! Alene tanken om, hvad denne kæmpe kunne gøre ved dem, fik de alle tre til at ryste i bukserne.

Kan I se at få samlet det affald op, som I har smidt - ellers bliver jeg meget vred og så ved man jo ikke, hvad der kan ske, lød det med dyb stemme fra Nisse-Taars.

Musene Vilfred og Valde stod bagved nissen og hørte det hele.

De tre drenge svarede: - Det skal vi nok! - og så spurtede de tilbage for at samle chips-poseden, den tomme dåsesodavand og slikposen op - og så kom de pænt tilbage og afleverede det hele til Nisse-Taars, som stod parat med sin store affaldssæk.

Det kan nok være, at de tre drenge ikke ville smide affald på jorden mere - men bruge en skraldespand.

